ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
30
ΙΟΥΛΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6894

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΕΠΕΤΕΛΕΣΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΤΟΜΕΑ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.-ΠΑΤΑΞΙΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 29.— Ἐδόθη σήμερον πρὸς δημοσίευσιν ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ τριμήνου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἱκανοποιητικὴν πορείαν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν διὰ τὴν φορολογικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς κλπ.

Τὰ δημόσια οἰκονομικά, τονίζεται, ἀποτελοῦν τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς χώρας καὶ εἶναι ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλεὶς τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς καθόλου Οἰκονομίας. Ἡ πορεία τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν ἔχει, ἀναμφισβητήτως, ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Εἶναι ὁ πομπὸς τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς καὶ ὁ δέκτης τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

Εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου, σημαντικὸν ἔργον ἐπετελέσθη ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου εἰς τὸν ἐν γένει οἰκονομικὸν τομέα καὶ εἶναι χαρακτηριστικὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀναμορφωτικῆς προσπαθείας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἶναι ὁ δεύτερος σημαντικὸς φορεύς, μετὰ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας θεμάτων. Ἐξ αὐτοῦ ἐκπορεύεται ἡ οἰκονομικὴ πολιτική, ἥτις συμβάλλει καὶ προσδιορίζει τὴν ἔκτασιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας διὰ τῆς ὀρθολογιστικῆς ὀργανώσεως τοῦ φορολογικοῦ καὶ δασμολογικοῦ συστήματος.

Οἱ κύριοι στόχοι τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον ὑπῆρξαν ἡ παρακολούθησις τῆς πορείας τῶν ἐσόδων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἡ λῆψις μέτρων πρὸς ἀποκατάστασιν φορολογικῆς ἰσότητος καὶ ἡ πάταξις τῆς φοροδιαφυγῆς.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἐπεδείχθη εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον πορείαν τῶν ἐσόδων τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ πορεία αὐτῶν κρίνεται ὡς λίαν ἱκανοποιητική.

Συγκεκριμένως, τὰ δημόσια ἔσοδα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου, τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως μηνός, ἐνεφάνιζαν αὔξησιν κατὰ 12'6% ἔναντι τῶν εἰσπράξεων τοῦ Μαΐου τοῦ 1966. Οὕτω, τὸ σύνολον τῶν προαναφερθεισῶν εἰσπράξεων ἀνῆλθε τὸν μῆνα Μάϊον εἰς 3.332.000.000 δραχ., ἔναντι συνολικῶν εἰσπράξεων τοῦ πρώτου πενταμήνου 14.342.000.000 δραχ. Παραλλήλως, ὁμαλῶς ἐκινήθη ὁ ρυθμὸς τῶν πληρωμῶν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπαλλασσόμενος τῶν ἀδικαιολογήτων δαπανῶν.

Εἰς τὸν δημοσιονομικὸν τομέα, κατόπιν περικοπῆς τῶν μὴ ἀπολύτως ἀναγκαίων τρεχουσῶν δαπανῶν, ἐπετεύχθη πλήρης ἐκμηδένισις τοῦ ἐλλείμματος. Τὸ ὕψος αὐτοῦ προεβλέπετο ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς δραχμὰς 1.600.000.000.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις εἰς οὐδεμίαν ἐπιβολὴν φορολογίας προέβη. Ἡ ἐπιβληθεῖσα αὔξησις κατὰ 1% τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ἥτις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων, οὐδεμίαν ἐπέφερε σύγχυσιν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων εἶχεν.

Ἡ ἐν λόγῳ αὔξησις ἀπέδειξεν, ὅτι ὑπάρχουν μεγάλα περιθώρια μεταξὺ παραγωγοῦ καὶ καταναλωτοῦ, τὰ ὁποῖα καρποῦνται οἱ ἐνδιάμεσοι, ἀφ' ἑνός, καὶ ὅτι τὰ ἐκ τῆς φορολογίας αὐτῆς ἔσοδα. διοχετευόμενα εἰς τὴν ἐπαρχίαν — εἰς τὰ ἄτομα χαμηλοτάτης καταναλωτικῆς δυναμικότητος — ἐπιστρέφονται διὰ τῆς ζητήσεως διομηχανικῶν προϊόντων, ἀφ' ἑτέρου.

Οὕτω, διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ μέτρου ἐπιτυγχάνεται μείωσις τῆς εἰσοδηματικῆς ἀνισότητος, διεύρυνσις τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς πρὸς τοὺς ἀγρότας, τόνωσις τῆς διομηχανικῆς παραγωγῆς διὰ τῆς προσθέτου ζητήσεως.

Ἀντιθέτως, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν κατάργησιν τῆς φορολογίας τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος τῶν ἀκινήτων ἐξ 25% ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἀκινήτων καὶ τῆς κλίμακος προοδευτικῶν συντελεστῶν φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

Ἡ φορολογία αὕτη, ἐπιβληθεῖσα τὸ ἔτος 1965, εἶχεν, ὡς γνωστόν, ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κάμψιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Παραλλήλως, κατηρτίσθη σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Ἔφοροι καθίστανται ἁρμόδιοι ἐπὶ θεμάτων παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεως ἐκπτώσεων καὶ ἐπιστροφῆς φόρου κληρονομίας, δωρεᾶς κλπ., καθὼς ἐπίσης καὶ περὶ τῆς διοικητικῆς ἐπιλύσεως τῶν φορολογικῶν διαφορῶν, περιερχομένης τῆς ἁρμοδιότητος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

—o—

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Ἕτερον οὐσιαστικὸν μέτρον εἶναι ἡ ἐξαγγελθεῖσα ἀπόφασις διὰ τὴν πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ συγκεκριμένως τῆς αὐστηρᾶς δικαστικῆς τιμωρίας τῶν φοροφυγάδων. Ταυτοχρόνως, ἐλήφθησαν καὶ διοικητικὰ μέτρα διὰ τὴν καταστολὴν τῆς φοροδιαφυγῆς καὶ διὰ τὴν ταχυτέραν σύνταξιν τῶν πινάκων βεβαιωμένου φόρου. Πρὸς τοῦτο, ἐγένετο ἡ ἐπιβαλλομένη ἀναπροσαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ φορολογικῆς δικαιοσύνης.

Βάσει τῆς περὶ φορολογικῆς δικαιοσύνης πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἤρχισεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἡ ἐπεξεργασία τῶν διατάξεων ἐκείνων τῆς φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς ἀπαλλαγὰς ἐκ τῆς φορολογίας εἰσοδήματος. Σκοπὸς τῆς ἀρξαμένης ἐργασίας εἶναι ἡ κατάργησις ὅλων αὐτῶν τῶν χαριστικῶν διατάξεων. Οὕτως, αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ Προϋπολογισμοῦ δὲν δικαιολογοῦν τὴν ὕπαρξιν χαριστικῶν ἀπαλλαγῶν.

Ἀξία ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ ἔκδοσις Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ περαιωθῇ ταχέως σημαντικὸς ἀριθμὸς ὑποθέσεων, ἐκκρεμουσῶν εἰς τὰ φορολογικὰ δικαστήρια. Συγκεκριμέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝ ΑΠΟ ΤΡΙΕΤΙΑΣ ΘΕΜΑ

Διατὶ δὲν ἀνεγείρεται τουριστικὸν ξενοδοχεῖον

Προσκόμματα ὑπὸ τοῦ Δήμου

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΟΥ κ. Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς Πάτρας εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας τῶν Ἀθηνῶν συμπολίτης κ. Γεώργ. Ἀναστασόπουλος, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἀνέγερσιν ὑπερμοντέρνου ξενοδοχείου εἰς θέσιν Τοπάλη — Ἀναστασοπούλου— Σταυρουλοπούλου, πρὸς ἐξυπηρέτησιν κυρίως τοῦ τουρισμοῦ.

Δὲν εἶναι, ἀσφαλῶς, τὸ πρῶτον ταξίδι, ποὺ πραγματοποιεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ κ. Γεώργ. Ἀναστασόπουλος εἰς τὴν γενέτειράν του. Εἶναι τὸ πολλαπλοῦν, διότι ἡ ἀνέγερσις τοῦ ξενοδοχείου εἶχε προγραμματισθῆ πρὸ τριετίας. Ἔχουν γίνει ὅλαι αἱ προεργασίαι, τὰ σχέδια, αἱ προμελέται, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ἔργον δὲν ἤρχισε καὶ ὑπάρχουν βάσιμοι φόβοι ὅτι δὲν θ' ἀρχίσῃ ἴσως ποτέ.

Εἴδομεν σχετικῶς τὸν κ. Ἀναστασόπουλον, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην πικρίαν του, ἅμα καὶ τὴν ἀπογοήτευσίν του διὰ τὰ προσκόμματα, τὰ ὁποῖα προέβαλεν ὁ Δῆμος Πατρέων, κοπτόμενος ἐπιφανειακῶς πάντα διὰ τὴν ἀνέγερσιν ξενοδοχειακῆς μεγάλης μονάδος πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ.

Ἡ ὑπόθεσις, μᾶς εἶπεν ὁ κ. Ἀναστασόπουλος, ξεκινᾶ πρὸ δύο καὶ ἡμίσεος ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἐνεκρίθησαν τὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ «Μωρεὰς Ὀτέλ» εἰς τὴν παραλιακὴν ἐκείνην περιοχήν.

Ἐπεσκέφθην τὸν τότε δήμαρχον κ. Βέτσον καὶ τὸν παρεκάλεσα ὅπως προβῇ εἰς τὴν διάνοιξιν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ, διὰ τὴν ταχυτέραν ἔναρξιν τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν. Ταυτοχρόνως λέγει — ὁ κ. Ἀναστασόπουλος ἀνέπτυξα εἰς τὸν κ. δήμαρχον τὴν ἀνάγκην ρυμοτομήσεως τοῦ οἰκοπέδου τῆς περιοχῆς πρὸς τὴν θάλασσαν, διὰ δύο λόγους: ἀφ' ἑνὸς τὸ ἀφαιρούμενον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου προωρίζετο διὰ πισίναν — χρησιμοποιουμένην καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων τῶν Πατρῶν — καὶ ρέστωραν, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ μὴ καταστραφοῦν δένδρα ἡλικίας 40—50 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐκόσμουν τὴν περιοχήν, προσφερομένην ἀπολύτως πρὸς ἀρίστην τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ὁ κ. Βέτσος, τότε, ἐπείσθη καὶ ὡς πρῶτον μέτρον, δι' ἐγκρίσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτραπῇ ἀπόρριψις χωμάτων εἰς τὴν περιοχήν, ἵνα ὁ χῶρος ἀναλόγως διαμορφωθῇ.

Μετ' λίγον ὅμως προσθέτει ὁ κ. Ἀναστασόπουλος, ἤλλαξεν ἡ δημοτικὴ Ἀρχή. Ὁ κ. Ἄννινος μὲ τὴν σειράν του συνέχισε τὸ ἔργον τῆς διαμορφώσεως τοῦ χώρου, πλὴν ὅμως, παραδόξως, ἡ ἀνέγερσις τοῦ ξενοδοχείου παρημποδίζετο. Ἐπὶ μίαν διετίαν σχεδὸν οὐδὲν ἐγένετο.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, λέγει ὁ κ. Ἀναστασόπουλος, ὁ κ Ἄννινος, χρησιμοποιήσας τὴν συνήθη διαδικασίαν, προέβη εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν τμημάτων τῶν οἰκοπέδων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ διήρχετο ἡ παραλιακὴ λεωφόρος Πατρῶν — Τερψιθέας. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς αὐτὸ ὀφείλεται ἡ κωλυσιεργία καὶ ἡ στασιμότης τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ «Μωρεὰς Ὀτέλ».

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ὥρισε δραχ. 1600 κατὰ μέτρον πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν οἰκοπέδων, τιμὴν λογικὴν κατωτέραν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς περιοχῆς.

Ἡ τότε δημοτικὴ Ἀρχὴ ἀντὶ νὰ στραφῇ καὶ νὰ υἱοθετήσῃ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν — ἡ ὁποία ἔδιδε μίαν διέξοδον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν οἰκοπεδούχων, ἀλλὰ καὶ δυσκόλυνε τὰ μέγιστα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου — κοπτομένη διὰ τὰ κακῶς, ἀσφαλῶς νοούμενα συμφέροντα τοῦ Δήμου προέβη εἰς ἀντιδικίαν, δηλαδὴ παρέπεμψε διὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὰ δικαστήρια καὶ πάλιν μήπως ἐπιτύχῃ μικροτέραν τιμὴν ἀποζημιώσεως!

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦλθε. Αἱ Πάτραι παραμένουν εἰσέτι, μεσοῦντος τοῦ 1967, ἄνευ τουριστικοῦ ξενοδοχείου.

Ὁ κ. Ἀναστασόπουλος, μᾶς εἶπεν ἀκολούθως, ὅτι, κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του, ἐπεσκέφθη τὸν νομάρχην κ. Θ. Λαδᾶν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσεν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ ὅλον θέμα τοῦ ξενοδοχείου ὅπερ προτίθεται ν' ἀνεγείρῃ, περισσότερον ὠθούμενος ἀπὸ αἰσθήματα ἀγάπης πρὸς τὴν γῆν τῶν πατέρων του καὶ πρὸς μνήμην καὶ δόξαν ἐκείνων, παρὰ πρὸς οἰκονομικὰ ὀφέλη, δοθέντος ὅτι θὰ ἠδύνατο ν' ἀνεγείρῃ ξενοδοχεῖον εἰς ἄλλα μέρη τῆς χώρας, προσφερόμενα πρὸς καλλιτέραν ἐκμετάλλευσιν.

Ὁ κ. Λαδᾶς ἐπέδειξεν ἄμεσον καὶ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ συνέστησεν εἰς τὸν δήμαρχον κ. Νίκον Βέτσον νὰ σταματήσῃ τὰς ἀσκόπους δικαστικὰς λύσεις καὶ νὰ ἐξεύρῃ τρόπον ἀμέσου ἀποζημιώσεως τῶν οἰκοπεδούχων ἐκεῖ, ἵνα ἀνεγερθῇ τὸ ξενοδοχεῖον.

Ὁ κ. Βέτσος ἐπεσκέφθη ὁμοῦ μὲ τὸν κ. Ἀναστασόπουλον τὴν περιοχήν, ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ διστακτικότητα διὰ τὰς ἀποζημιώσεις— αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται περίπου εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν— διότι ὁ Δῆμος δὲν ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ τὰς ἱκανοποιήσῃ.

Καὶ τί θὰ γίνῃ; θὰ θυσιασθῇ καὶ πάλιν ἡ πόλις διὰ ἕν καὶ μόνον ἑκατομμύριον; Εἶναι ἤδη καιρὸς νὰ σταματήσουν τὰ περιττὰ ἔργα καὶ ἀμέσως νὰ δοθῇ λύσις εἰς τὸ θέμα τοῦτο, ἐὰν πραγματικὰ ἐνδιαφέρῃ ἡ ἀνάπτυξις τῆς πόλεως καὶ ἡ πρόοδός της.

Ὁ κ. νομάρχης καὶ πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πελοποννησιακὴν πρωτεύουσαν ἔχουν πλέον τὸν λόγον.

ΑΜΕΣΩΣ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ

Ξέρετε τί ἀκριβῶς σημαίνει διὰ τὰς Πάτρας ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς συγχρόνου ξενοδοχείου ποιότητος, ἱκανοποιοῦντος καὶ τὰς μεγαλυτέρας ἀπαιτήσεις ἀνέσεων καὶ πολυτελείας; Σημαίνει ἔξοδον ἀπὸ τὴν ἀποπνικτικὴν περιοχὴν τῆς ἀπομονώσεως. Σημαίνει ἐξασφάλισιν τῶν δυνατοτήτων γνωριμίας τῶν ξένων μὲ τὴν ἐνδοχώραν, τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς ὡραίας ἀκτὰς τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου. Σημαίνει οὐσιαστικὴν ἀπόδοσιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως ὑπὲρ τῆς πόλεώς μας, ἡ ὁποία σήμερον ἀποτελεῖ μόνον κέντρον διερχομένων. Σημαίνει ἐγκαρδίωσιν διὰ τὸ ξεκίνημα πρὸς ἐπούλωσιν ἐξευτελιστικῶν ἐλλείψεων, αἱ ὁποῖαι καταβιβάζουν τὴν πόλιν μας εἰς ἐπίπεδον ἀσυγκρίτως κατώτερον ἄλλων μικροτέρων ἐπαρχιακῶν πόλεων. Σημαίνει ὤθησιν εἰς τὴν ὁδὸν νέων πραγματοποιήσεων.

Ἕνα τοιαύτης σημαντικότητος ξενοδοχεῖον θὰ εἶχεν ἀπὸ διετίας κοσμήσει τὴν πόλιν μας. Καὶ θὰ ἔφερε τὴν σφραγῖδα τῆς ἀρτίας καὶ πολυτελοῦς ἐγκαταστάσεως καὶ ὀργανώσεως, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ἡ προσωπικότης ἑνὸς τῶν ἐγκριτωτέρων ἐν Ἀθήναις Πατρινῶν: Τοῦ κ. Γεωργίου Ἀναστ. Ἀναστασοπούλου, ἱδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ ἑνὸς τῶν ἀξιολογωτέρων Τεχνικῶν Γραφείων τῆς Πρωτευούσης, ἔργα τοῦ ὁποίου τεράστια πρόκεινται ὡς τρανώτατα πιστοποιήσεις ἀρχιτεκτονικῆς τελειότητος, μηχανικῆς εὐσυνειδησίας, ἀμέμπτου ἐκτελέσεως καὶ πολυτελοῦς κατασκευῆς. Ἡ προσωπικότης τοῦ κ. Γεωργίου Ἀναστασοπούλου ἀπετέλει καὶ ἀποτελεῖ ἐγγύησιν τῶν πελωρίων δυνατοτήτων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν ὅλων τῶν δεδομένων καὶ διὰ τὴν κάλυψιν κάθε προοπτικῆς μὲ ἔργον πλούσιον καὶ παλμῶδες.

Ἦλθε μὲ τὴν ἀπόφασιν ἀμέσου ἐνάρξεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν. Ἀλλὰ προσέκρουσεν εἰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦτο εὐχερὲς ἀμέσως νὰ παρακαμφθοῦν, ἂν ἦτο δυνατὴ ἡ ἔξορσις τῶν ἁρμοδίων παραγόντων εἰς τὴν σημαντικότητα τῆς συμβολῆς ἑνὸς τοιούτου ἔργου εἰς τὴν πρόοδον τῆς πόλεως. Μία δίκη γύρω ἀπὸ τὴν μονάδα ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθείσης ἐκεῖ μικρᾶς ἐκτάσεως πρὸς διάνοιξιν τῆς παραθαλασσίας δημοτικῆς ὁδοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκκρεμῇ. Καὶ ἡ ἐκκρεμότης ἐστοίχισε τὴν ἀναβολήν. Δύο χρόνια παρῆλθον ἔκτοτε. Καὶ δὲν γνωρίζομεν πόσα ἀκόμη θὰ παρέλθουν, ὥστε, καταργουμένης τῆς δίκης, νὰ δυνηθῇ ὁ Δῆμος νὰ διαθέσῃ ἓν ἑκατομμύριον περίπου δραχμὰν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων. Κάὶ ἡ τακτοποίησις αὐτῆς τῆς ἐκκρεμότητος ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν. Διότι πρέπει διὰ σταθερῶν πλέον ὁρίων νὰ κατοχυρωθῇ τὸ ἀνεγερθησόμενον ξενοδοχεῖον, χωρὶς τὸν κίνδυνον τροποποιήσεως, εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀνεγέρσεως, τοῦ σχεδίου πόλεως. Ὁ κ. Δήμαρχος καλεῖται νὰ δώσῃ ἀμέσως τὴν λύσιν. Διότι δὲν ἔχει ἀκουσθῇ νὰ προσφέρεται δυνατότης θεραπείας μιᾶς πανθομολογουμένως θλιβερᾶς ἐλλείψεως καὶ νὰ περιφρονῆται.

Δὲν εἰμποροῦν πλέον εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τυπικὰ κωλύματα καὶ συμβατικαὶ σταθμίσεις. Ἀρμόδιοι, ποὺ δὲν «ἐνδίδουν», πρέπει νὰ εἶναι ξένοι πρὸς τὴν ἀγωνίαν τῶν Πατρῶν. Οἱοσδήποτε δισταγμὸς θὰ ἀποτελέσῃ πλῆγμα. Θὰ ἀποτελέσῃ ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἀντίθεσιν, τὴν ἐπιθετικῶς προκλητικήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔρχονται, πρὸς τὸ δημόσιον αἴσθημα, πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ συνόλου, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως.

Πολλὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦν οἱ ἀρμόδιοι. Νὰ σκεφθοῦν, πρὸ παντός, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὸν γογγυσμὸν μιᾶς πόλεως τῆς περιωπῆς τῶν Πατρῶν καὶ εἰς τὰς αἰτιάσεις τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι μένουν κατάπληκτοι, διαπιστοῦντες, ὅτι ἡ πόλις μας στερεῖται συγχρονισμένου ξενοδοχείου.

Ἐκεῖνο, ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλους τοὺς Πατρινούς, εἶναι νὰ γίνῃ ἕνα ξενοδοχεῖον ἄξιον τῆς πόλεως. Νὰ γίνῃ Ὄχι μὲ τὴν προβολὴν σχεδίων, τὰ ὁποῖα μένουν σχέδια. Ὄχι μὲ παχυλὰς ὑποσχέσεις, αἱ ὁποῖαι καλλιεργοῦν ἐντυπώσεις καὶ παραμένουν ἐσαεὶ ὑποσχέσεις. Νὰ γίνῃ. Νὰ ἀρχίσουν ἀμέσως αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι καὶ νὰ ὑπάρξουν ὅλαι αἱ προϋποθέσεις ὁλοκληρώσεως καὶ λειτουργίας του. Θὰ εἶναι διὰ τὴν πόλιν μας ἀγωγὸς κινήσεως. Καὶ δι' αὐτὸ ὀφείλουν νὰ ξεσηκωθοῦν ὅλοι ὅσοι τὴν ἐκπροσωποῦν. Καὶ αὐτὸ ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν. Διότι μετ' αὐτὰς ἴσως εἶναι ἀργά. Θὰ εἶναι ἐντροπὴ νὰ χαθῇ αὐτὴ ἡ εὐκαιρία καὶ τὸ ξενοδοχεῖον νὰ ζητήσῃ ἄλλας περιοχάς, διὰ τὰς ὁποίας δρόμον ἀνοίγει ἡ εὐφυὴς προθυμία, ὁ γόνιμος τοπικισμός, τὸ πραγματικὸν φιλόπολι ἐνδιαφέρον τῶν ἄλλων.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΜΑΣ ΠΡΟΓΟΝΟΙ

Ο ΣΟΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΡΟΙΣΟΝ

Τοῦ κ. ΙΩ. Α. ΒΕΤΣΟΥ

«ΜΗΔΕΝΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΜΑΚΑΡΙΖΕ» —

Πολλάκις βλέπομεν, ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ἀνθρώπους ἄφρονας, ἐπαιρομένους ἐπὶ πλούτῳ καὶ περὶ πολλοῦ ποιουμένους αὐτόν, ἐπειδὴ ἔχουσι τὴν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν ὅτι ἐν τῷ πλούτῳ εὑρίσκεται ἡ εὐτυχία, ἀδιαφοροῦσι δὲ τελείως διὰ τὴν ἐκ τῆς ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως τοιαύτην. Ἀλλὰ μήπως ἄραγε ὁ πλοῦτος, ὃν ἐκτήσαντο, εἶναι αἰώνιος;

Πλεῖστοι σοφοὶ παρέστησαν τὸ ἄστατον τῆς εὐτυχίας ταύτης, ἀλλ' οὐδεὶς ἐνεφάνισε τοῦτο παραστατικώτερον καὶ ἐπιγραμματικώτερον ὅσον ὁ μέγας τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν νομοθέτης Σόλων, τοῦ ὁποίου οἱ λόγοι πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Λυδῶν Κροῖσον παραμένουσι πάντοτε ἔναυλοι εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ὁ ἔξοχος οὗτος Ἀθηναῖος, μεταβὰς ποτὲ εἰς Λυδίαν, ἐγένετο δεκτὸς μετὰ μεγάλων τιμῶν ὑπὸ τοῦ Κροίσου. Φύσει δὲ ματαιόφρων ὁ Κροῖσος, νομίζων ὅτι θὰ ἐκθαμβώσῃ τὸν Σόλωνα, διέταξε νὰ ἐπιδείξωσιν αὐτῷ ὅλους τοὺς ἐν τοῖς ἀνακτόροις του κεκρυμμένους θησαυρούς. Ἀλλὰ μετὰ μεγίστης ἀπαθείας εἶδεν αὐτοὺς ὁ Σόλων. Ὅτε δὲ ὁ Κροῖσος ἠρώτησεν αὐτὸν ἐὰν γνωρίζῃ ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ οἰκουμένῃ ἄνδρα εὐτυχέστερον ἑαυτοῦ, ἀπήντησε μετὰ μεγίστης εἰλικρινείας: «Ναί, βασιλεῦ, τὸν Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ὅστις, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ πεσόντας ὑπὲρ πατρίδος, ἔζησε μέχρι βαθυτάτου γήρατος, τιμώμενος ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του». Προφανῶς ὁ Κροῖσος, στενοχωρηθεὶς ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης τῆς μὴ ἀναμενομένης, ἐρωτᾷ τὸν Σόλωνα: «Δεύτερον, τουλάχιστον, γνωρίζεις;» Καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Σόλωνος ἦτο καὶ πάλιν. «Δύο υἱούς, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσαν τὸν πρὸς τὴν μητέρα ὀφειλόμενον σεβασμόν, ἀκοιμήθησαν τὸν αἰώνιον ὕπνον».

Δυσαρεστηθεὶς ὁ Κροῖσος, διέκοψε τὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Σόλωνος, ὅστις ἀναχωρῶν, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν βασιλέα τὴν περίφημον ἐκείνην φράσιν: «Μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε».

Δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ ὁ Κροῖσος ἡττᾶται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Κύρου καὶ ὁ ἄλλοτε ἀγέρωχος καὶ πανίσχυρος Κροῖσος, φέρεται ἵνα ριφθῇ εἰς τὴν πυράν. Τότε ὁ δυστυχὴς κατενόησε τὴν ἀλήθειαν τῶν σοφωτάτων λόγων τοῦ Σόλωνος καὶ ἀναφωνεῖ ἄπελπις: «Σόλων, Σόλων!!». Ὁ Κῦρος, ἀκούσας τοῦ Κροίσου, προφέροντος τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ περίεργος ὤν, ἠρώτησε τί τοῦτο δηλοῖ, ὅτε δὲ ἐπληροφορήθη τὰ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Σόλωνος καὶ τὰς συμβουλάς του, ἐκτιμήσας τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἀπέλυσε τὸν Κροῖσον.

Ὁποία σοφία καὶ ὁποῖαι μέγισται ἠθικαὶ ἔννοιαι περιέχονται εἰς τοὺς θαυμασίους λόγους τοῦ Σόλωνος.

Ὁ σοφὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ κηρύσσει ὡς πρώτην καὶ ἀναμφισβήτητον εὐτυχίαν τὴν ἀπόκτησιν καλῶν κἀγαθῶν τέκνων, τιμώντων τοὺς γονε